

Biblická čtení:

1 Mojžíšova kniha 18, 1-10a: I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem. Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“

Koloským 1, 15-20: Kristus je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem. Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.

Lukáš 10, 25-37: Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Jen jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.“

Host do domu – Bůh do domu

je staré úsloví, které bylo možné číst v mnohých staveních, když jsem jako dítě byla u příbuzných na vesnici a chodila jsem s nimi na besedu. V Palestině a celém blízkém východě platí pro hosty zvláštní pohostinnost. Byla předepisována i pro Židy v Zákoně (3M 19,33n: Bude-li přebývat s tebou ve vaší zemi někdo jako host, nebudete mu škodit. Ten, kdo bude s vámi přebývat jako host, bude vám jako domorodec mezi vámi. Budeš ho milovat jako sebe samého, protože i vy jste byli hosty v zemi egyptské.) Cizinec se nesměl dlouho doprošovat o přijetí. Spíše to mělo být pokládáno za milost, když k někomu host zavítal. Rychle měl být předložen nejlepší pokrm a při jídle sám hostitel mlčky posluhoval, aniž se sám zúčastnil hostiny. Přesně takhle se to odehrálo v našem prvním čtení návštěvě cizinců u Abrahama. A jaká úžasná zpráva byla pak oznámena – Abraham se Sárou budou mít syna.

V případě našeho evangelního čtení je to trošku jinak. Ježíš není cizincem, ale přítelem, který čas od času Martu a Marii s Lazarem navštíví. Přesto se nedivíme, že Ježíši i učedníkům je občerstvení připravováno. Všechno obsluhování vychází na Martu, Marie nepomáhá, ale poslouchá. Zdá se nám, že je to nespravedlivé. Vždy rozumíme, že obsluhováním je míněna celá příprava pokrmů, nejen závěrečné obsluhování. Jak to opravdu bylo, zda i Marie pomáhala s přípravou či nikoli, nevíme.

S obsluhováním samotným máme své zkušenosti. Když se zasedne ke stolu, který je pokryt různými pokrmy a pochoutkami, každý si může brát. Jsou však hospodyně, které neustále pobízejí hosty, aby si brali. Někdy je to až na škodu, protože se tím ruší rozhovory a navíc ne vždy všichni touží jíst přes míru. Tohle všechno můžeme zvažovat, abychom se přestali na Marii dívat jako na sobeckého lenocha.

Avšak já vám chci připomenout něco jiného z dnešního slova, ať už jsme povahou bližší spíše Martě či Marii. Ježíš nám říká: děláme si starosti a trápíme se pro mnoho věcí. Promýšlejme, čím vším se každého dne trápíme, s čím si děláme starosti, co nás rozčiluje, čím se pravděpodobně tedy zbytečně zabýváme a věnujeme tomu drahocenný čas.

Jak se tomu odnaučit, jak se toho těkání, ztěžování si na druhé a rozčilování zbavit? Ježíš nám napovídá: „Jen jednoho je třeba.“ A Marie je nám příkladem. Vybrala si to, oč nepřijde. Přijít k Ježíši, naslouchat jeho slovu, ztišit se ve své mysli a do dalších úkolů a do života vůbec vycházet s klidem a pokojem v srdci. Být proměněni Ježíšem tak, abychom netrpěli sebelítostí, abychom nepomáhali tak, že o tom od nás všichni uslyší, abychom nahlas či v duchu nevyčítali druhým, že nejsou dostatečně dobří, pilní apod. Ježíš říká: „Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde.“

Vzkazuje se nám, že si máme dávat pozor na to, abychom v životě plném práce a úkolů, mnoha zájmů a koníčků, mnoha povinností a starostí neztratili to centrální – držet se ve všem Ježíše, jeho příkladu, jeho pomoci, závislosti na něm, jeho lásky.